

พระราชบัญญัติ

วัดถู่มีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวัดถู่มีพิษ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๗ มีนาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วัตถุมีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัตถุมีพิษ” หมายความว่า สารออกฤทธิ์หรือวัตถุที่มีสาร
ออกฤทธิ์ผสมอยู่ด้วย และหมายความรวมถึงวัตถุมีพิษธรรมดา
และวัตถุมีพิษร้ายแรง

“สารออกฤทธิ์” หมายความว่า เคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด
ที่มีคุณสมบัติอันอาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช
หรือทรัพย์สิน

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร
โดยมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนพาหนะ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม แปรสภาพ ปรุงแต่ง
หรือแบ่งบรรจุ

“ใช้รับจ้าง” หมายความว่า ให้บริการในการป้องกัน
ทำลายหรือกำจัดเชื้อโรค แมลง สัตว์ หรือพืช โดยใช้วัตถุมีพิษ
ทั้งเพื่อสินจ้าง บำเหน็จ หรือรางวัล

“ฉลาด” หมายความว่ารูปร่าง รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ ซึ่งแสดงไว้ที่ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมวัตถุมีพิษ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ วัตถุมีพิษที่ใช้ในการเกษตร ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเกษตร วัตถุมีพิษที่ใช้ในการอุตสาหกรรม ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรม วัตถุมีพิษนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขที่จะปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เพื่อประโยชน์แก่การระงับหรือป้องกันอันตรายซึ่งอาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน หรือเพื่อคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ระบุชื่อของวัตถุ หรือระบุสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด เป็นวัตถุมีพิษธรรมดา

(๒) ระบุชื่อของวัตถุ หรือระบุสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด เป็นวัตถุมีพิษร้ายแรง

(๓) กำหนดวิธีการขนส่ง การเก็บรักษา การผลิต การใช้หรือการทำลายวัตถุมีพิษ หรือการปฏิบัติกับภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ใช้วัตถุมีพิษปฏิบัติ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการควบคุมวัตถุมีพิษขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงเกษตร ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงละสามคน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงเศรษฐการหนึ่งคน ผู้แทนกรมศุลกากรหนึ่งคน เป็นกรรมการ และผู้แทนกรมกสิกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘ คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการที่จะประกาศระบุชื่อของวัตถุ หรือระบุสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเป็นวัตถุมีพิษธรรมดาหรือวัตถุมีพิษร้ายแรงตามมาตรา ๕ (๑) หรือ (๒)

(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับวัตถุมีพิษ

(๓) วินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับกรณีที่มีปัญหาในการควบคุมวัตถุมีพิษว่าชนิดใดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใด

(๔) ปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวกับวัตถุมีพิษตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร นำผ่าน ผลิตเพื่อการค้าขาย มีไว้เพื่อขาย หรือใช้รับจ้าง ซึ่งวัตถุมีพิษธรรมดา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาต และการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรม ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการใช้วัตถุมีพิษธรรมดา

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร นำผ่าน ผลิตเพื่อการค้าขาย มีไว้เพื่อขาย หรือใช้รับจ้างซึ่งวัตถุมีพิษร้ายแรง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาต และการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำผ่านซึ่งวัตถุ
มีพิษร้ายแรง ให้นำหรือส่งเข้ามาหรือนำผ่านทางด่านศุลกากร
ที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรม ซึ่ง
มีหน้าที่เกี่ยวกับการใช้วัตถุมีพิษร้ายแรง

มาตรา ๑๓ ผู้ได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร
หรือผลิตเพื่อการค้าซึ่งวัตถุมีพิษ ต้องแจ้งชื่อทางเคมีของ
สารออกฤทธิ์ ชื่อทางวิทยาศาสตร์ของสารออกฤทธิ์ที่มีใช้เคมี
ภัณฑ์ ชื่อทางการค้า ปริมาณของวัตถุมีพิษ หรืออัตราส่วนของ
สารออกฤทธิ์ที่ใช้ผสมอยู่ในวัตถุใด ๆ รายละเอียดเกี่ยวกับ
ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ วิธีการบรรจุ หุ้มห่อ หรือผูกมัดภาชนะ
บรรจุวัตถุมีพิษ สถานที่ผลิตหรือสถานที่เก็บวัตถุมีพิษ และ
ข้อความอื่น ๆ เกี่ยวกับวัตถุมีพิษที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร
หรือผลิตเพื่อการค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้
ได้จนถึงวันสิ้นปีประจิดทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต เว้นแต่ใบ
อนุญาตนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ใบอนุญาตนำหรือส่ง
ออกนอกราชอาณาจักร หรือใบอนุญาตนำผ่านซึ่งวัตถุมีพิษ

ธรรมดาหรือวัตถุที่มีพิษร้ายแรง ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มิให้กำหนดเกินหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีอายุใช้ได้จนถึงวันสิ้นปี ประดิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอตังกล่าวแล้ว จะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือได้รับหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๗ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือรัฐมนตรีได้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์การต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตจะขายวัตถุมีพิษที่มีอยู่ในครอบครองต่อไปได้ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีให้ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีอายุใช้ได้จนถึงวันสิ้นปี ประดิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๒๐ วัตถุมีพิษที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่าน ต้องบรรจุในภาชนะหรือหีบห่อที่มีเครื่องหมายหัวกระโหลกกับกระดูกไขว้ และมีคำว่าวัตถุมีพิษ ชื่อทางเคมีของสารออกฤทธิ์ ชื่อทางวิทยาศาสตร์ของสารออกฤทธิ์ที่มีใช้เคมีภัณฑ์ ชื่อทางการค้า ชื่อผู้ผลิตและแหล่งผลิต เป็นภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศ เครื่องหมายและตัวอักษรต้องเห็นได้ชัดเจน

มาตรา ๒๑ วัตถุประสงค์ที่ขาย แสดงไว้เพื่อขายหรือจำหน่าย
ในราชอาณาจักร ต้องมีฉลากขนาดใหญ่พอสมควร ปิดหรือพิมพ์
ไว้ที่ภาชนะบรรจุวัตถุประสงค์ทุกชั้น ฉลากนั้นต้องมีเครื่องหมาย
และข้อความเป็นภาษาไทยดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องหมายหัวกระโหลกกับกระดูกไขว้และคำว่า
วัตถุประสงค์เป็นอักษรขนาดใหญ่กว่าอักษรอื่น เครื่องหมายและ
ตัวอักษรต้องใช้สีดำหรือสีแดงซึ่งเห็นได้ชัดเจน

(๒) ชื่อทางเคมีของสารออกฤทธิ์ ชื่อทางวิทยาศาสตร์
ของสารออกฤทธิ์ที่มีใช้เคมีภัณฑ์และชื่อทางการค้า

(๓) ชื่อผู้ผลิตและแหล่งผลิต

(๔) ปริมาณของวัตถุประสงค์และอัตราส่วนของสารออก
ฤทธิ์ที่ใช้ผสมอยู่ในวัตถุใด ๆ

(๕) วันหมดอายุการใช้ ถ้ามี

(๖) ประโยชน์ วิธีใช้ และวิธีเก็บรักษา พร้อมทั้งคำ
เตือน

(๗) อาการเกิดพิษ การแก้พิษเบื้องต้น และคำแนะนำ
ให้รีบส่งผู้ป่วยไปหาแพทย์

สำหรับข้อความใน (๖) และ (๗) นั้น จะพิมพ์ไว้ใน
ใบแทรกกำกับไว้กับภาชนะบรรจุวัตถุประสงค์ก็ได้

ชื่อทางเคมีของสารออกฤทธิ์ ชื่อทางวิทยาศาสตร์ของสารออกฤทธิ์ที่มีใช้เคมีภัณฑ์และปริมาณของวัตถุมีพิษหรืออัตราส่วนของสารออกฤทธิ์ที่ใช้ผสมอยู่ในวัตถุใด ๆ จะเป็นภาษาอังกฤษก็ได้

ข้อความในฉลากจะมีภาษาอื่นนอกจากภาษาไทยด้วยก็ได้ แต่ข้อความในภาษาอื่นนั้นต้องตรงกับข้อความในภาษาไทย

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาสรรพคุณของวัตถุมีพิษอันเป็นเท็จหรือเกินความจริง

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์แก่การระงับหรือป้องกันอันตรายซึ่งอาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน หรือเพื่อกู้มครองอนามัยของบุคคล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ปฏิบัติการอย่างใด ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) เปลี่ยนแปลงข้อความในฉลากหรือใบแทรกตามมาตรา ๒๑ เสียใหม่

(๒) เปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ วิธีการบรรจุหุ้มห่อ หรือผูกมัดภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษเสียใหม่

(๓) ดัดแปลง แก้ว ไซ หรือซ่อมแซมสถานที่ผลิตหรือสถานที่เก็บวัตถุมีพิษเสียใหม่

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตเพื่อการค้า ขาย มีไว้เพื่อขาย หรือจำหน่ายวัตถุดิบพืชระหว่างเวลาทำการ หรือเข้าไปในพาหนะที่บรรทุกวัตถุดิบพืชเพื่อตรวจสอบวัตถุดิบพืช ภาชนะบรรจุวัตถุดิบพืช สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับวัตถุดิบพืช

(๒) นำวัตถุดิบพืชหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นวัตถุดิบพืชในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

(๓) ตรวจค้น ถัก ยึด หรืออายัดวัตถุดิบพืช ภาชนะบรรจุวัตถุดิบพืช สมุดบัญชี เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่ามีการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๒๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๖ เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศระบุชื่อของวัตถุหรือระบุสิ่งใดที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเป็นวัตถุมีพิษธรรมดาหรือวัตถุมีพิษร้ายแรงตามมาตรา ๕ (๑) หรือ (๒) แล้วให้ผู้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร นำผ่าน ผลิตเพื่อการค้า ขาย มีไว้เพื่อขายหรือใช้รับจ้างซึ่งวัตถุมีพิษนั้น ๆ อยู่ในวันที่รัฐมนตรีประกาศ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวนี้ให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นไปพลางก่อนได้

มาตรา ๒๗ เมื่อผู้ที่ต้องขอรับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๖ ได้ยื่นคำขออนุญาตดังกล่าวแล้ว จะประกอบกิจการนั้น ๆ ต่อไปได้นั้นกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอนั้น

มาตรา ๒๘ วัตถุมีพิษที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านในระหว่างเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๙ วัตถุมีพิษที่ขาย แสดงไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ในระหว่างเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรี

ประกาศตามมาตรา ๕ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตาม
มาตรา ๒๑

มาตรา ๓๐ เมื่อผู้รับอนุญาตผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุด
ว่ากระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศซึ่งออกตามความ
ในพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจพิจารณาสั่ง
พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน
หนึ่งปี หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

มาตรา ๓๑ ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตาม
มาตรา ๓๐ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน
นับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับ
ตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๐
จะขायัตถุมีพิษที่มีอยู่ในครอบครองต่อไปได้ภายในกำหนด
เก้าสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือทราบ
คำสั่งของรัฐมนตรีให้ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขออนุญาตใหม่
อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบ
อนุญาต

มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๕ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๐ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตามมาตรา ๒๔ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๔๐ ผู้ใดนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านซึ่งวัตถุมีพิษโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดขาย แสดงไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายซึ่งวัตถุมีพิษโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๓ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ บรรดาวัตถุมีพิษที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ตกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และยกเว้นค่าธรรมเนียม กับกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. กำขอ	ฉบับละ ๒ บาท
๒. ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งเข้ามาใน
ราชอาณาจักร หรือนำหรือส่งออกนอก
ราชอาณาจักร ซึ่งวัตถุมีพิษธรรมดา	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๓. ใบอนุญาตนำเข้าผ่านซึ่งวัตถุมีพิษธรรมดา	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
๔. ใบอนุญาตผลิตเพื่อการค้า
ซึ่งวัตถุมีพิษธรรมดา	ฉบับละ ๓๐๐ บาท
๕. ใบอนุญาตขาย และมีไว้เพื่อขาย
ซึ่งวัตถุมีพิษธรรมดา	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
๖. ใบอนุญาตใช้รับจ้าง
ซึ่งวัตถุมีพิษธรรมดา	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
๗. ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งเข้ามา
ในราชอาณาจักร หรือนำหรือส่ง
ออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งวัตถุ
มีพิษร้ายแรง	ฉบับละ ๘๐๐ บาท
๘. ใบอนุญาตนำเข้าผ่าน
ซึ่งวัตถุมีพิษร้ายแรง	ฉบับละ ๑๐๐ บาท

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๗ มีนาคม ๒๕๑๐

๘.	ใบอนุญาตผลิตเพื่อการค้า
ซึ่งวัตถุมีพิษร้ายแรง	ฉบับละ ๖๐๐ บาท
๑๐.	ใบอนุญาตขาย และมีไว้เพื่อขาย
ซึ่งวัตถุมีพิษร้ายแรง	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
๑๑.	ใบอนุญาตใช้รับจ้าง
ซึ่งวัตถุมีพิษร้ายแรง	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
๑๒.	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๒๐ บาท

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
ในขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายควบคุมการนำเข้า การส่งออก การผลิต
การขาย การใช้รับจ้าง การมีไว้ในครอบครอง และการนำผ่านแดน
ซึ่งวัตถุมีพิษ เป็นเหตุให้เกิดอันตรายถึงตายเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์
ของประชาชนอยู่เสมอ ฉะนั้น เพื่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของ
ประชาชน จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุมีพิษขึ้น